

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΔΕΣΜΟΣ

8-25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1975

ΟΜΟΤΟΠΙΑ

(ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΠΡΟΤΑΣΗ) *

Ποιά είναι η κοινωνική δικαίωση της δουλειάς μας;
Με ποιόν επικοινωνούμε;
Και πώς;

Μ' αυτή την έκθεση μπορώ μόνο να δηλώσω μία άποψη από τη δική μου θέση.

Μπορεί να δουλεύω στην τέχνη, αλλά δεν δέχομαι ότι αυτό με χαρακτηρίζει ιδιαίτερα. Πρώτα απ όλα είμαι άνθρωπος, ένας από τα δισεκατομμύρια που παλεύουν, ο καθένας με τον τρόπο του, πάνω στη γη μας.

Μπορεί η δουλειά μου να μην πηγάζει από αυτήν την ταύτηση (δύσκολο να ελευθερωθής από την προσωπική σου "παιδεία,,), αλλά δεν δικαιώνεται στην συνείδησή μου παρά μόνο αν απευθύνεται στον άνθρωπο, στον "κάθε άνθρωπο,,.

"Όχι μόνο στους ειδικά εκπαιδευμένους στην τέχνη μας (συναδέλφους, κριτικούς, θεωρητικούς, καλλιεργημένους κλπ).

"Όχι μόνο στο γνωστό "κοινό,, που παραδέχεται άβασάνιστα και με άμφισβητήσιμη δεκτικότητα τη δουλειά μας, φτάνει να έχει εμπιστοσύνη στο όνομα που έχει κάνει ο καλλιτέχνης, ή να τον άγγίζει το έργο αισθητικά και συγκινησιακά.

Και όχι μόνο στους εμπόρους που μας διακινούν στην αγορά κάπως σαν να είμαστε διαμάντια να που-
με: κοσμήματα για τους λίγους εκλεκτούς που μπορούν να πληρώσουν την υπεραξία μας, να μας κλεί-
σουν στο χρηματοκιβώτιό τους ή να στολιστούν.

"Αλλά που θα με βρή, και που θα τον βρώ αυτόν τον "κάθε άνθρωπο,,;

Στόν πιο σίγουρα "κοινόχρηστο,, χώρο, στον δρόμο. Θέλω να βγάλω τη δουλειά μου στον δρόμο της πόλης, που κάθε άνθρωπος, άσχετα με τα οποιαδήποτε κοινωνικά και άλλα χαρακτηριστικά του, χρησι-
μοποιεί για τους ίδιους λόγους (όμοτοπία). Θέλω να την διαθέσω όχι προσωρινά, και χωρίς να την "έκλατκεύω,,.

"Αλλωστε δεν δέχομαι την έννοια "έκλατκευση,,. Η μόνη απόσταση από τον "κάθε άνθρωπο,, που δέχο-
μαι, είναι ο βαθμός εξειδίκευσης που έχουν φτάσει διάφοροι τεχνολογικοί και επιστημονικοί κλά-
δοι. "Όχι η τέχνη. Μην περδεύουμε τη χαμηλή ποιότητα με τη δυνατότητα επικοινωνίας με τη βάση.
Με κάθε σεβασμό στη δεκτικότητα του "κάθε ανθρώπου,,, είμαι σίγουρη ότι θα νοιώση τι κάνω, φτάνει να τον φέρω σε έπαφή με το έργο μου.

Προτείνω οι συνθέσεις μου να ενσωματωθούν οργανικά στην αρχιτεκτονική της πόλης. "Όχι στον ει-
δικό "ρόλο,, του έργου τέχνης, ή σαν αισθητική διακόσμηση.

Προτείνω εισόδους σε κτήρια (όπως αυτή που εκθέτω εδώ), τοίχους εξωτερικούς και εσωτερικούς κλπ.
Χωρίς να ξεκινήση ειδικά για να "δη τέχνη,,, ο "κάθε άνθρωπος,,, καθώς θα περάση μπροστά τους ή θα
τις διασχίση, ή θα σταματήσει να τις κυττάζει (μέσα σ' αυτές ή απ' έξω), θα συμμετάσχη στην καλ-
λιτεχνική έμπειρία που αποτελούν με τον δικό τους (από κατασκευή) παλμό και κινητικότητα.

Δέχομαι ότι η πρότασή μου δεν έχει μεγάλες πιθανότητες να πραγματοποιηθῆ. Άκριβη πολυτέλεια
σε κρίσιμη ιστορική στιγμή για την ίδια την επιβίωση του ανθρώπου. Άλλά είμαι καλλιτέχνης και δεν
μπορώ παρά να μείνω συνεπής στο καλλιτεχνικό μου πιστεύω.

Πάντως είμαι στη διάθεση όποιου θέλει να συζητήσει μαζί μου.

Σοφία Σβορώνου

